

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru modificarea și completarea Legii societăților nr. 31/1990, precum și a Legii nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1.Descrierea situației actuale

1.1 Problematika operațiunilor transfrontaliere la nivelul Uniunii Europene

La nivel european, reglementarea operațiunilor transfrontaliere a fost realizată în etape.

Inițial, prin Directiva 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni a fost reglementată doar fuziunea transfrontalieră, motivat de necesitatea realizării și funcționării pieței unice. Astfel, la acel moment, au fost avute în vedere dificultățile pe care le întâmpinau societățile în cazul în care doreau să realizeze o fuziune transfrontalieră, așa încât a fost creat cadrul legislativ la nivel european pentru facilitarea efectuării de astfel de operațiuni. Principiul care a stat la baza Directivei 2005/56/CE a fost unul de armonizare minimală – procedura de fuziune era guvernată în fiecare stat membru de regulile aplicabile fuziunilor interne din respectivul stat membru, cu excepția anumitor aspecte specifice reglementate în Directiva 2005/56/CE. Urmând acest principiu, legiuitorul european a dorit să se asigure că societățile aplică reglementări deja cunoscute, asigurându-se, totodată, că o serie de aspecte problematice sunt facilitate printr-un cadru legislativ armonizat în statele membre.

Ulterior, Directiva 2005/56/CE a fost abrogată, prevederile privind fuziunile transfrontaliere fiind cuprinse în Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale, prin intermediul căreia a fost realizată codificarea unor directive din domeniul societăților. Cu toate

acestea, această etapă nu poate fi considerată o veritabilă modificare, întrucât prin Directiva (UE) 2017/1132 a fost menținut în totalitate conținutul actelor normative codificate, aceasta limitându-se doar la a le regrupa, fiind aduse numai modificările de formă cerute de operația de codificare.

În anul 2019, Comisia Europeană a adoptat un pachet de modificare a Directivei (UE) 2017/1132, cu scopul încurajării libertății de circulație a capitalurilor în spațiul Uniunii Europene, pachet din care a format parte și propunerea ce a devenit *Directiva (UE) 2019/2121 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 în ceea ce privește transformările, fuziunile și divizările transfrontaliere* (în continuare, *Directiva (UE) 2019/2121 sau Directiva Mobilitate*). Astfel, au fost avute în vedere realitățile economice din statele membre ale Uniunii Europene și operațiunile desfășurate de societățile din aceste state, precum și o serie de rezoluții relevante ale Parlamentului European (Rezoluția Parlamentului European din 13 iunie 2017 privind fuziunile și divizările transfrontaliere, Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 conținând recomandări către Comisie privind transferul transfrontalier al sediului social al unei companii, Rezoluția Parlamentului European din 2 februarie 2012 conținând recomandări adresate Comisiei privind o a 14-a directivă privind dreptul societăților comerciale în ceea ce privește transferul transfrontalier al sediului social). Așadar, obiectivul declarat al propunerii ce a devenit Directiva (UE) 2019/2121 a fost, potrivit expunerii de motive, unul dublu: să prevadă proceduri specifice și cuprinzătoare pentru transformările, fuziunile și divizările transfrontaliere, să stimuleze mobilitatea transfrontalieră în UE și, în același timp, să ofere părților interesate ale societăților o protecție adecvată, pentru a garanta caracterul echitabil al pieței unice. Așadar, au fost reglementate transformările și divizările transfrontaliere și au fost modificate prevederile privind fuziunile transfrontaliere.

În ceea ce privește transformările transfrontaliere, Directiva Mobilitate creează cadrul legislativ pentru desfășurarea acestora – transferul sediului societății în alt stat membru, cu preluarea uneia dintre formele juridice societare prevăzute de legea statului membru de destinație, fără lichidare și, deci, fără pierderea personalității juridice. Obiectivul Directivei (UE) 2019/2121 este, în această privință, de a reglementa o procedură specifică, structurată pe mai multe niveluri care să asigure un control al legalității transformării transfrontaliere atât în statul membru de plecare, cât și în cel de destinație, pe componente diferite ale procedurii, pe baza tuturor faptelor și informațiilor relevante, fiind urmărit îndeaproape modelul fuziunii transfrontaliere și valorificată jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în interpretarea Directivei 2005/56/CE și în aplicarea prevederilor art. 49 alin. (2) și art. 54 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (libertatea de stabilire).

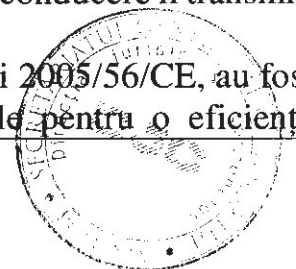
Cu privire la divizările transfrontaliere, s-a constatat că, anterior intrării în vigoare a Directivei Mobilitate și, implicit, a obligației statelor membre de transpunere în dreptul intern a acesteia, doar mai puțin de jumătate din statele membre dispuneau de norme naționale privind divizările transfrontaliere ale societăților, iar, în cazul în care astfel de prevederi existau, dispozițiile din diferitele state membre erau divergente sau chiar incompatibile. De aceea, în vederea creării unui cadru legislativ armonizat și, astfel, facilitării divizărilor transfrontaliere, erau necesare prevederi inclusiv cu privire la aceste tipuri de operațiuni transfrontaliere.

Potrivit studiului de impact ce a însoțit propunerea ce a devenit Directiva (UE) 2019/2121, se preconizează că normele privind divizările și transformările transfrontaliere vor genera economii între 12 000 și 37 000 EUR pe operațiune pentru divizări și între 12 000 și 19 000 EUR pe operațiune pentru transformări, deși reducerile exacte ale costurilor vor depinde de normele procedurale finale adoptate și de costurile de conformare aferente.

Referitor la fuziunile transfrontaliere, acestea erau deja reglementate la nivel european, asigurând o primă etapă de armonizare, fiind, însă, prevăzute, în principal, norme de procedură minime, asigurarea cadrului legislativ cu privire la aspectele de fond fiind lăsată în sarcina statelor membre. Cu toate acestea, datele cuprinse în studiul de impact anterior menționat indică o creștere substanțială a fuziunilor transfrontaliere în cadrul Uniunii Europene, ca urmare a adoptării Directivei 2005/56/CE, numărul acestora fiind mai mare cu 173%, în perioada 2008-2012 înregistrându-se un total de 1.227 de astfel de operațiuni transfrontaliere, iar în perioada 2013-2017 au fost identificate 1.163 de fuziuni transfrontaliere.

Însă, în lipsa unei armonizări minimale a chestiunilor de fond, diferențele între statele membre continuau să existe și să constituie piedici în calea operațiunilor transfrontaliere. Spre exemplu, directiva stabilește doar că protecția creditorilor este asigurată în temeiul normelor naționale, fără alte precizări. În mod similar, directiva stabilește anumite norme referitoare la acționari în general (de exemplu, informarea prin intermediul proiectului de fuziune, rapoartele experților, votul în cadrul adunărilor generale), dar lasă la latitudinea statelor membre să decidă dacă să introducă sau nu o protecție suplimentară a acționarilor minoritari. În ceea ce privește participarea angajaților în consiliile de administrație, normele instituie un cadru cuprinzător, însă nu impun în sarcina societăților comerciale care fuzionează obligația de a furniza angajaților informații specifice și cuprinzătoare cu privire la fuziunea transfrontalieră, ținându-se seama de situația angajaților doar în termeni generali, în raportul pe care organele de conducere îl transmit, în principal, acționarilor.

Cu toate acestea, în evaluarea eficacității Directivei 2005/56/CE, au fost semnalate o serie de aspecte ce constituiau obstacole pentru o eficiență

deplină a respectivelor prevederi. Așadar, se impunea modificarea acestora, în vederea instituirii unor norme substanțiale, în special pentru protejarea creditorilor și asociaților, pentru implicarea corespunzătoare a angajaților, precum și a unor norme procedurale, cum ar fi cele vizând utilizarea mijloacelor digitale pentru desfășurarea fuziunii transfrontaliere.

Așadar, în vederea atingerii obiectivului propus, în Directiva Mobilitate au fost prevăzute o serie de dispoziții obligatorii, printre care enumerăm:

- întocmirea unui proiect privind operațiunea transfrontalieră avută în vedere, ce trebuie să cuprindă anumite informații minimale (spre exemplu, în cazul transformărilor, forma juridică și denumirea societății în statul membru de plecare precum și adresa sediului social în acel stat membru, forma juridică și denumirea propuse pentru societatea transformată în statul membru de destinație precum și adresa propusă a sediului social în acel stat membru, actul constitutiv al societății în statul membru de destinație, calendarul indicativ propus pentru transformarea transfrontalieră, informații privind modalitățile de protecție a asociaților, a creditorilor și a angajaților);

- elaborarea de către administratorii sau membrii directoratului societății a unui raport destinat asociaților și angajaților, fiind prevăzute anumite informații ce trebuie cuprinse obligatoriu în raport și termenul în care acesta trebuie pus la dispoziția persoanelor destinate;

- evaluarea ce trebuie realizată de către un expert independent cu privire la proiectul operațiunii transfrontaliere, finalizată cu întocmirea unui raport destinat asociaților, fiind prevăzute, de asemenea, anumite informații minimale ce trebuie cuprinse în respectivul raport, precum și termenul în care trebuie pus la dispoziția asociaților;

- aspecte referitoare la publicitatea operațiunii transfrontaliere (punerea la dispoziția publicului, într-un anumit termen, a proiectului respectivei operațiuni și a unei notificări de informare a asociaților, creditorilor și angajaților privind posibilitatea de a depune observații prin raportare la proiect);

- aprobarea proiectului operațiunii transfrontaliere de către adunarea generală a asociaților, cu respectarea unui prag de vot minim (pentru ca majoritatea necesară pentru vot să fie suficient de ridicată pentru a se asigura faptul că decizia este luată de o majoritate solidă) și maxim (pentru a nu tinde către unanimitate);

- imposibilitatea de a introduce o acțiune în anulare a operațiunii transfrontaliere pentru motive legate de prețul acțiunilor și rata de schimb a acestora;

- aspecte vizând protecția asociațiilor, în special cele privind dreptul de retragere și compensația bănească, precum și a creditorilor, în particular în privința dreptului de a obține garanții adecvate;

- drepturile de informare și de consultare ale angajaților, precum și cel de participare al acestora;

- aspecte privind controlul prealabil al operațiunii transfrontaliere (documentele minimale ce trebuie anexate cererii pentru emiterea certificatului prealabil, depunerea integral online a cererii, termenul în care este desfășurat controlul, precum și variantele în care acesta poate fi finalizat, interdicția de emitere a certificatului prealabil în cazul în care operațiunea se efectuează în scopuri abuzive sau frauduloase, care duc sau își propun să ducă la evaziune sau la eludarea dreptului Uniunii sau a celui intern, sau în scopuri infracționale);

- disponibilitatea certificatului prealabil prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor;

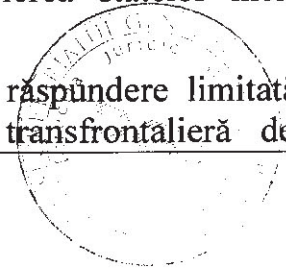
- aspecte referitoare la controlul exercitat de statul membru de destinație (pentru a se verifica dacă au fost respectate dispozițiile de drept intern privind derularea procedurilor de fuziune, divizare, transformare, prevederile referitoare la aranjamentele privind participarea angajaților, dacă este cazul, dispozițiile privind constituirea și înregistrarea societăților), inclusiv soluții care să asigure depunerea integral online a cererii de emitere a certificatului prealabil operațiunii și a cererii pentru înregistrarea societăților ce rezultă dintr-o operațiune transfrontalieră, dar și instituirea regulii generale de recunoaștere, de către autoritățile competente din statul membru de destinație, a certificatului prealabil ca atestând îndeplinirea corespunzătoare a procedurilor prealabile aplicabile și formalităților din statul membru de plecare;

- efectele operațiunii transfrontaliere privind (i) activele și datoriile societății, inclusiv contractele, creditele, drepturile și obligațiile, (ii) asociații, (iii) drepturile și obligațiile societății/societăților care decurg din contractele de muncă sau din raporturile de muncă și, după caz, (iv) ce se întâmplă cu societatea/societățile participante;

- imposibilitatea declarării nule și neavenite a unei operațiuni transfrontaliere care produce efecte în conformitate cu prevederile legale.

Totodată, Directiva Mobilitate lasă la aprecierea statelor membre posibilitatea de insera anumite prevederi, cum ar fi:

- posibilitatea exceptării societăților cu răspundere limitată cu asociat unic implicate într-o operațiune transfrontalieră de la

necesitatea evaluării proiectului operațiunii de către un expert independent;

- opțiunea reglementării obligației de a publica raportul expertului în registrul comerțului;

- posibilitatea inserării unor prevederi privind o formă de publicitate alternativă – punerea la dispoziția publicului a documentelor cu privire la care este necesară realizarea publicității prin pagina de internet a societății/societăților, pentru o anumită perioadă de timp și în anumite condiții;

- posibilitatea prevederii obligației de a publica documentele cu privire la care este necesară efectuarea publicității și într-un buletin oficial, potrivit dreptului intern, sau prin intermediul unei platforme electronice centrale;

- opțiunea de a acorda dreptul de retragere și la compensație bănească și altor categorii de asociați decât cei față de care este obligatorie acordarea acestor drepturi potrivit Directivei (și anume asociații care au votat împotriva operațiunii);

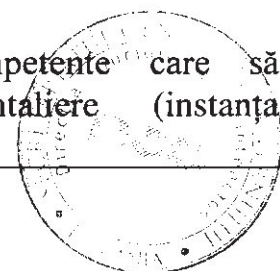
- posibilitatea de a prevedea ca atât opoziția expresă față de proiectul operațiunii transfrontaliere, cât și intenția asociaților de a-și exercita dreptul de a-și înstrăina acțiunile sau doar una dintre acestea să fie atestate corespunzător cu documente, cel mai târziu cu prilejul adunării generale convocate pentru a decide cu privire la proiectul operațiunii; în același context, este lăsat la aprecierea statelor membre dacă permit ca înregistrarea opoziției față de proiectul operațiunii transfrontaliere să fie considerată drept dovadă suficientă a unui vot negativ;

- stabilirea termenului în care asociații trebuie să declare societății decizia de a-și exercita dreptul de a-și înstrăina acțiunile, într-o limită maximă de o lună de la adunarea generală, precum și a termenului în care trebuie plătită compensația bănească asociaților, limita fiind stabilită la maximum două luni de la data la care operațiunea transfrontalieră produce efecte;

- posibilitatea de a prevedea ca decizia finală de a oferi o compensație bănească suplimentară să fie valabilă pentru toți asociații care și-au declarat decizia de a-și exercita dreptul de înstrăinare a acțiunilor;

- opțiunea de a reglementa obligația societății de furnizare a unei declarații care să reflecte în mod fidel situația financiară actuală a acesteia la o dată care nu poate fi nu mai devreme de o lună înainte de comunicarea declarației respective;

- posibilitatea desemnării autorității competente care să controleze legalitatea operațiunii transfrontaliere (instanța judecătorească, notarul sau altă autoritate);

- stabilirea datei de la care operațiunea transfrontalieră produce efecte, sub condiția ca aceasta să fie ulterioară atât controlului exercitat în statul membru de plecare, cât și controlului exercitat în statul membru de destinație.

Prin urmare, prin Directiva (UE) 2019/2121 au fost revizuite normele existente privind fuziunile transfrontaliere și a fost creat un cadru juridic adecvat pentru societățile care doresc să se divizeze sau să își transfere sediul social la nivel transfrontalier. Termenul stabilit pentru transpunerea Directivei Mobilitate a fost 31 ianuarie 2023.

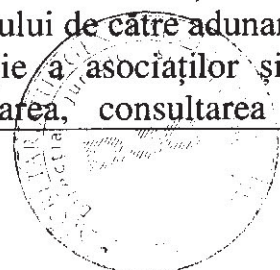
1.2. Cadrul legislativ național aferent operațiunilor transfrontaliere

La nivel intern, Directiva 2005/56/CE a fost transpusă prin Ordonanța de urgență nr. 52/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului. Așadar, au fost prevăzute normele vizând fuziunea transfrontalieră, sfera de aplicare a acestora cuprinzând societățile pe acțiuni, societățile în comandită pe acțiuni și societățile cu răspundere limitată. Dispozițiile transpuse în dreptul intern au urmărit, astfel, cadrul conturat prin Directiva 2005/56/CE, respectiv: întocmirea unui proiect comun de fuziune, elaborarea raportului de către administratorii sau membrii directoratului societăților care participă la fuziune, evaluarea proiectului de către unul sau mai mulți experți independenți, aprobarea hotărârii de către toate societățile participante, protecția creditorilor și a asociaților, protecția și implicarea angajaților, efectuarea formalităților de publicitate cu privire la proiectul de fuziune și hotărârea asupra acestuia, consecințele și efectele fuziunii.

1.3 Problematika interdicției de a exercita o funcție de conducere

Prin Directiva (UE) 2019/1151 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 în ceea ce privește utilizarea instrumentelor și a proceselor digitale în contextul dreptului societăților comerciale (în continuare, *Directiva (UE) 2019/1151* sau *Directiva Digitalizare*), ce a format parte din pachetul de modificare a Directivei (UE) 2017/1132, menționat la secțiunea 1.1. de mai sus, a fost prevăzută obligația pentru statele membre de a se asigura că dispun de norme privind interdicția de a exercita o funcție de conducere cel puțin pentru persoanele care au competența de a angaja societatea față de terți și de a o reprezenta în justiție. Totodată, au fost prevăzute o serie de obligații ce decurg din cea anterior menționată, printre care: necesitatea ca statele membre să se asigure că sunt în măsură să răspundă la o cerere transmisă de un alt stat membru de a furniza informații relevante în ceea ce privește interdicția de a exercita o funcție de conducere în temeiul dreptului intern al statului membru care răspunde la cerere, adoptarea unor măsuri necesare pentru ca statul membru să se asigure că poate furniza, fără întârziere, prin BRIS (*Business Registers Interconnection System*) – sistemul de interconectare a registrelor comerțului, în terminologia legii române -

	<p>informații pe baza cărora să se stabilească dacă o anumită persoană nu are dreptul de a exercita o funcție de conducere sau este înregistrată în oricare dintre registrele sale, care conțin informații relevante legate de interdicția de a exercita o funcție de conducere.</p> <p>În România, Directiva Digitalizare a fost transpusă prin Legea nr. 265 din 22 iulie 2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului, cu excepția art. 1 pct. 5 - în ceea ce privește art. 13i și art. 1 pct. 6 - în ceea ce privește art. 16 pct. 6, termenul pentru transpunerea acestor dispoziții fiind 1 august 2023.</p>
<p>2.Schimbări preconizate</p>	<p>Obiectul de reglementare al proiectului de lege îl constituie transpunerea <i>Directivei (UE) 2019/2121 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 în ceea ce privește transformările, fuziunile și divizările transfrontaliere</i> prin integrarea sistematică a prevederilor ce vizează aceste operațiuni în cadrul de reglementare general în domeniul societăților - Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare (în continuare, <i>Legea societăților</i> sau <i>Legea nr. 31/1990</i>) -, dar și prin corelarea altor prevederi legale relevante, sens în care proiectul de lege propune modificarea și completarea corespunzătoare a prevederilor Legii nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului.</p> <p>Astfel, în scopul transunerii Directivei, proiectul de lege modifică și completează Legea nr. 31/1990, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none"> - în cadrul titlului VI, au fost introduse trei noi capitole: capitolul IV denumit “<i>Fuziunea transfrontalieră</i>”, capitolul V denumit “<i>Transformarea transfrontalieră</i>” și capitolul VI denumit “<i>Divizarea transfrontalieră</i>”; - au fost preluate integral dispozițiile obligatorii din Directiva Mobilitate, însă în mod adaptat cadrului legal existent în materia fuziunilor și divizărilor interne și regulilor generale privind procesul decizional la nivelul societăților pe acțiuni, în comandită pe acțiuni și al societăților cu răspundere limitată; astfel, în proiect sunt prevăzute expres informațiile ce trebuie cuprinse în proiectul operațiunii, dispoziții privind obligația întocmirii raportului destinat asociaților și angajaților, privind conținutul raportului elaborat de către expertul independent – evaluator autorizat, membru al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România (A.N.E.V.A.R) - în urma examinării proiectului operațiunii, efectuarea formalităților de publicitate, cerințele legate de aprobarea proiectului de către adunarea generală a asociaților, standardele de protecție a asociaților și a creditorilor, dispoziții referitoare la informarea, consultarea și

participarea angajaților, reguli privind controlul prealabil, exercitat ca stat membru de plecare, pentru situația în care societatea care se transformă sau care face obiectul divizării ori al fuziunii transfrontaliere este persoană juridică română, și controlul exercitat ca stat membru de destinație, pentru situația constituirii, ca efect al transformării sau divizării a uneia/mai multor persoane juridice române sau pentru cazul în care societatea absorbantă este persoană juridică română.

- dintre prevederile facultative din Directiva Mobilitate, au fost preluate cele privind:

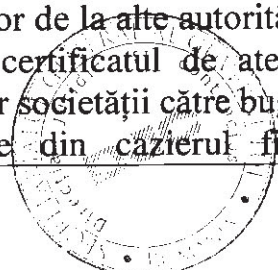
- exceptarea societăților cu răspundere limitată cu asociat unic implicate într-o operațiune transfrontalieră de la necesitatea evaluării proiectului operațiunii de către un expert independent – soluție justificată de specificul structurii de acționariat, în considerarea căreia pot fi reduse cheltuielile aferente măsurilor de protecție a asociaților minoritari;

- posibilitatea de afișare pe pagina de internet a societății a documentelor a căror publicitate este necesară (cu respectarea unui anumit termen și a unor condiții specifice) – soluție aplicată deja fuziunilor și divizărilor interne;

- necesitatea notificării intenției de către asociatul care dorește să își exercite dreptul de retragere, cel mai târziu în cadrul adunării generale, pentru a putea fi informați creditorii, în vederea luării unor decizii în consecință privind posibilitatea de a solicita garanții adecvate, în cazul în care consideră că nu va exista suficient disponibil în societate pentru a le fi satisfăcute creanțele – soluția fiind de natură a asigura informarea adecvată a creditorilor, pentru ca aceștia să evalueze și să decidă asupra caracterului adecvat al garanțiilor acordate de societate prin proiectul operațiunii transfrontaliere;

- termenul maximal (2 luni de la data la care operațiunea produce efecte) în care poate fi plătit prețul acțiunilor/părților sociale ale asociatului care își exercită dreptul de retragere, cu posibilitatea însă ca, în proiectul operațiunii, să fie prevăzut un termen mai scurt sau ca un astfel de termen să fie agreat de părți – pentru flexibilitatea de opțiuni la dispoziția societății, astfel încât, în funcție de disponibilul bănesc, să poată decide plata prețului acțiunilor/părților sociale într-un termen mai scurt decât cel maximal, prevăzut de Directivă;

- informațiile solicitate de registrator de la alte autorități în vederea efectuării controlului prealabil: certificatul de atestare fiscală, care să ateste executarea obligațiilor societății către bugetul de stat și bugetele locale, informațiile din cazierul fiscal,

informațiile din cazierul judiciar, informații privind numărul de filiale și amplasarea geografică a acestora, informații privind numărul de angajați, informații din registrul beneficiarilor privind beneficiarii reali ai societății – această opțiune este motivată de necesitatea asigurării unei informări cât mai complete și corecte a registratorului asupra situației societății, în vederea exercitării în mod eficient a controlului prealabil;

- în cadrul controlului prealabil, posibilitatea de acordare de către registrator a unui termen în care societatea să depună documentația completă sau să finalizeze procedurile și formalitățile necesare – este o facilitate acordată societății, în vederea “regularizării” cererii;

- totodată, au fost inserate sau adaptate anumite prevederi în vederea integrării în filosofia reglementării societare de la nivel național:

- anexarea la proiectul operațiunii transfrontaliere a situațiilor financiare, întocmite, aprobate și auditate potrivit legii, ce nu pot fi mai vechi de 6 luni față de data proiectului – reglementare motivată de asigurarea transparenței și a informării corespunzătoare a asociaților, creditorilor și angajaților;

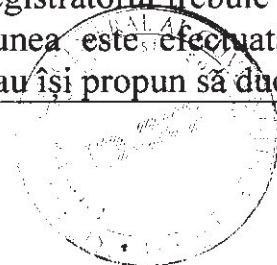
- circumstanțe ce pot genera un conflict de interese între expertul independent și societatea implicată în operațiunea transfrontalieră;

- informarea asociaților înainte de data întrunirii adunării generale convocate pentru aprobarea operațiunii transfrontaliere sau, cel mai târziu, în cadrul acesteia dacă, ulterior datei întocmirii proiectului operațiunii și a raportului destinat asociaților, au intervenit modificări semnificative privind activele societății sau nivelul veniturilor acesteia, în special în cazul în care acestea ar determina un preț diferit al acțiunilor;

- punerea la dispoziția creditorilor a informațiilor privind asociații care au notificat intenția de a-și exercita dreptul de retragere – opțiune motivată de asigurarea creării unei protecții consolidate a creditorilor, pentru a putea lua decizii informate cu privire la solicitarea sau nu a unor garanții adecvate, în cazul în care nu consideră suficiente garanțiile acordate;

- stabilirea procedurii și a termenului de notificare a societății de către creditorul care nu este mulțumit de garanțiile acordate prin proiectul operațiunii;

- cu privire la verificarea pe care registratorul trebuie să o realizeze pentru a constata dacă operațiunea este efectuată în scopuri abuzive sau frauduloase, care duc sau își propun să ducă la

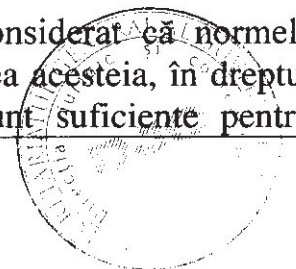

evaziune sau la eludarea dreptului Uniunii sau a celui intern, sau în scopuri infracționale, în baza prevederilor din Directiva Mobilitate ce permit consultarea altor autorități în vederea obținerii de la aceste autorități și de la societate informațiile și documentele necesare pentru a efectua controlul legalității, registratorul va obține informații din sistemul informatic național integrat de evidență a creanțelor provenite din infracțiuni – ROARMIS, precum și informații privind sancțiunile contravenționale aplicate societății, în temeiul prevederilor Legii nr. 217/2005 privind constituirea, organizarea și funcționarea comitetului european de întreprindere, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 467/2006 privind stabilirea cadrului general de informare și consultare a angajaților, cu modificările și completările ulterioare;

- totodată, în cazul în care există “*îndoieli serioase care indică faptul că [operațiunea] transfrontalieră se efectuează în scopuri abuzive sau frauduloase, care duc sau își propun să ducă la evaziune sau la eludarea dreptului Uniunii sau a celui intern, sau în scopuri infracționale*”, a fost prevăzută o procedură de sesizare a instanței competente de către registrator, pentru a se pronunța cu privire la emiterea certificatului prealabil.

Referitor la opțiunea - din proiectul de lege - privind examinarea proiectului operațiunii de către un evaluator autorizat, membru A.N.E.V.A.R, s-a apreciat că evaluatorii autorizați ar îndeplini standardele de imparțialitate și independență necesare pentru efectuarea examinării proiectului operațiunii transfrontaliere în calitate de expert independent, astfel cum prevede Directiva (spre exemplu, art. 3 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor prevede că “*Evaluatorii autorizați, în exercitarea independentă a profesiei, trebuie să fie percepuți a fi liberi de orice constrângere care ar putea aduce atingere principiilor de obiectivitate și integritate profesională*”, iar în Codul de etică al profesiei de evaluator autorizat sunt prevăzute principiile etice fundamentale pe care un evaluator autorizat trebuie să le dețină, printre care, integritate, obiectivitate, independență, imparțialitate, confidențialitate). Totodată, reglementarea situațiilor ce ar putea genera un conflict de interese între evaluatorul autorizat și societate, precum și a interdicției exprese de a emite certificatul prealabil dacă nu au fost respectate condițiile pentru întocmirea raportului de către evaluator, deci inclusiv cu privire conflictul de interese, consolidează această soluție legislativă.

În ceea ce privește protecția asociațiilor, s-a considerat că normele existente în Directiva 2005/56/CE și, prin transpunerea acesteia, în dreptul intern, în privința fuziunilor transfrontaliere, nu sunt suficiente pentru

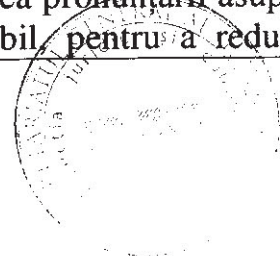

asigurarea unei protecții adecvate a asociațiilor în cazul unei fuziuni transfrontaliere. Așadar, cadrul în care asociații își pot exercita dreptul de retragere, precum și dreptul de a obține o compensație bănească suplimentară dacă au fost nemulțumiți de prețul inclus de societate în proiectul operațiunii a fost regândit în proiectul de lege, pentru toate cele trei tipuri de operațiuni transfrontaliere fiind prevăzute soluții ce consolidează protecția asociațiilor (spre exemplu, certificatul prealabil operațiunii transfrontaliere poate fi emis numai dacă societatea prezintă garanții suficiente pentru plată/dovezi privind existența disponibilului bănesc pentru plată, în termenul prevăzut de lege sau convenit de părți, a prețului acțiunilor/părților sociale).

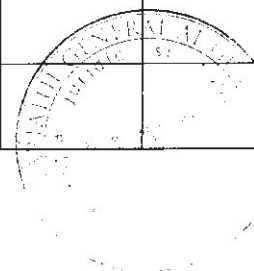
Cu privire la procedura notificării societății de către creditorul a cărei creanță este anterioară datei efectuării publicității și nescadentă la această dată, a fost reglementată posibilitatea de negociere între creditor și societate, pe bază de ofertă și acceptare, astfel: creditorul notifică societatea, în termen de 45 de zile de la data efectuării publicității, că nu este mulțumit de garanțiile cuprinse în proiectul operațiunii și solicită acordarea de garanții adecvate. Societatea transmite creditorului oferta privind acordarea garanțiilor considerate suficiente, în termen de 15 zile de la împlinirea termenului de notificare, caz în care creditorul poate accepta oferta sau mai pot continua negocierile. Dacă acestea au eșuat, în termen de 3 luni de la data efectuării publicității, creditorul se poate adresa instanței pentru obligarea societății la acordarea de garanții adecvate, dar trebuie dovedit că operațiunea afectează șansele de acoperire a creanței. Procedura de notificare este obligatorie, fiind necesar ca la cererea în fața instanței să anexeze dovada notificării societății în vederea constituirii de garanții și oferta societății. Totodată, pentru consolidarea protecției creditorilor și eliminarea unor potențiale situații de fraudare a acestora, certificatul prealabil poate fi emis doar când societatea prezintă dovezi privind acceptarea de către creditorii a garanțiilor constituite urmare notificării societății sau potrivit hotărârii instanței judecătorești.

În ceea ce privește controlul prealabil al operațiunii transfrontaliere, proiectul prevede că, în scopul verificării legalității acesteia, registratorul obține, pe cale interinstituțională, o serie de informații, precum: cele din certificatul de atestare fiscală, cele din cazierul fiscal și judiciar, cele din ROARMIS, eventuale sancțiuni contravenționale aplicate societății în domeniul legislației privind protecția angajaților. Totodată, având în vedere prevederile Directivei Mobilitate privind evaluarea amănunțită a respectării condițiilor pentru emiterea certificatului prealabil în cazul în care există *“îndoieli serioase care indică faptul că [operațiunea] transfrontalieră se efectuează în scopuri abuzive sau frauduloase, care duc sau își propun să ducă la evaziune sau la eludarea dreptului Uniunii sau a celui intern, sau în scopuri infracționale”*, a fost prevăzut că, în cazul în care există indicii serioase cu privire la un asemenea scop, registratorul sesizează instanța competentă pentru a se pronunța cu privire la cererea de emitere a

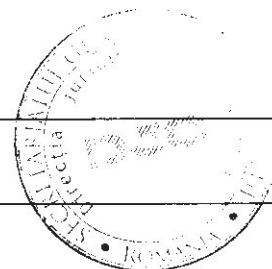
	<p>certificatului prealabil, toate înscrisurile depuse de societate și cele obținute de registrului comerțului, pe cale instituțională, precum și informațiile relevante din registrul comerțului și din registrul beneficiarilor reali fiind transmise instanței.</p> <p>De asemenea, proiectul de lege transpune art. 1 pct. 5 – în ceea ce privește art. 13i – și art. 1 pct. 6 – în ceea ce privește art. 16 alin. (6) - din Directiva (UE) 2019/1151 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 în ceea ce privește utilizarea instrumentelor și a proceselor digitale în contextul dreptului societăților comerciale.</p> <p>Totodată, proiectul de lege propune corelarea dispozițiilor Legii societăților nr.31/1990 referitoare la formalitățile legate de lichidarea unei societăți cu cele ale Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, în ceea ce privește obligația de calculare, reținere și plată a impozitului pe venit din lichidarea societății, în sensul prevederii exprese a necesității prezentării, ca anexă la cererea de radiere a societății, a dovezii îndeplinirii acestei obligații.</p>
3. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 3-a	
Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	<p>Se preconizează că proiectul va avea un impact pozitiv asupra mediului de afaceri, urmând a fi aduse societăților beneficii considerabile în materie de simplificare pe piața unică, prin facilitarea mobilității transfrontaliere a acestora.</p> <p>Se apreciază că modificările procedurale propuse vor reduce costurile și sarcinile administrative prin crearea unei proceduri comune noi și raționalizate, iar soluțiile propuse pentru protecția asociațiilor și a creditorilor și normele privind informarea acestora și a angajaților vor consolida securitatea juridică și previzibilitatea.</p>
3. Impactul social	<p>Este de așteptat că proiectul de lege de transpunere a Directivei Mobilitate să aibă un impact social pozitiv, prin asigurarea informării și protecției angajaților, în conformitate cu legislația deja aplicabilă la nivel național. Totodată, din perspectiva potențialelor operațiuni desfășurate în scopuri abuzive, frauduloase sau penale, proiectul prevede o procedură prin care este sesizată instanța de judecată, în vederea pronunțării asupra cererii de emitere a certificatului prealabil, pentru a reduce</p>

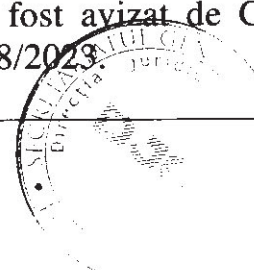
	considerabil riscurile ca astfel de operațiuni să fie efectuate în scopuri ilicite.					
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul.					
5. Alte informații	Nu este cazul.					
Secțiunea a 4-a						
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit;						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale,						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugetele locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						

6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificării veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații	Nu este cazul.					
Secțiunea a 5-a						
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Prin proiectul de lege se aduc modificări: 1. Legii societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare; 2. Legii nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului.					
1 ¹ . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	-					
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	<p>Directiva (UE) 2019/2121 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 în ceea ce privește transformările, fuziunile și divizările transfrontaliere:</p> <p>Proiectul de lege preia prevederile obligatorii ale Directivei și, într-o măsură importantă, dispozițiile facultative (cele care sunt adaptate sistemului de drept și realității economice românești).</p> <p>Directiva (UE) 2019/1151 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 în ceea ce privește utilizarea instrumentelor și a proceselor digitale în contextul dreptului societăților comerciale:</p> <p>Proiectul de lege transpunere art. 1 pct. 5 – în ceea ce privește art. 13i - și art. 1 pct. 6 – în ceea ce privește art. 16 alin. (6) - din Directiva (UE) 2019/1151.</p>					
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	.					
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	-					

5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de proiectul actului normativ	
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Proiectul prezentului act normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 572/2023. Proiectul prezentului act normativ a fost avizat de Consiliul Economic și Social prin avizul nr. 3838/2023.

c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi.	
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Textul a fost supus dezbaterii publice prin afișare pe site-ul Ministerului Justiției.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.	
2. Alte informații	Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii societăților nr. 31/1990, precum și a Legii nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art. 76 alin. (3) din Constituția României, republicată.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

